

KALLE JA VOMPATIN SOTURIT

ELINA HIRVONEN
NADJA SARELL

Tammi

Kalle ★

★
Julia

★
Pandora

★ K. Apina

B.S. Rus ★

★ Patti

★

Nis

KALLE JA
VOMPATIN
SOTURIT

SARJASSA ILMESTYNEET

JULIA JA PEHMOELÄINTEN MAAILMANNEUVOSTO

KALLE JA VOMPATIN SOTURIT

Kannen kuvat: Nadja Sarell
Ulkoasun suunnittelu: Laura Lyytinen
Taitto: Indicio Oy
Teksti © Elina Hirvonen, 2021
Kuvitus © Nadja Sarell, 2021
Teoskokonaisuus © Tekijät ja Tammi, 2021
Tammi on osa Werner Söderström Osakeyhtiötä
Painettu EU:ssa
ISBN 978-952-04-3493-8

ELINA HIRVONEN
NADJA SARELL

KALLE JA
VOMPATIN
SOTURIT

TAMMI
HELSINKI

1

Loppukesän ilta on lämmin. Helsingin keskustassa ihmiset ovat ulkona, lyhythiaisissa paidoissa, sandaalit jalassa ja kasvot kohti aurinkoa, joka ei vielä laske. Kirjaston edessä, skeittirampilla pystytukkainen poika levittää kätensä, koukistaa polvensa ja tekee täydellisen frontside ollien. Planeettakuvioiseen mekkoon pukeutunut saporopäinen tyttö skeittaa Kallen viereen.

- Ostetaanko jäätelöt? Julia kysyy.
- Joo.

Julia ja Kalle istuvat skeittirampin vieressä jäätelötötte-
röt käsissään. Kallella on suklaata, Julialla sitruunaa. Kalle
sulkee silmänsä ja ajattelee, millaista olisi, jos aina olisi
tällaista. Lämpimiä, vapaita päiviä, jolloin voisi skeitata
ystävien kanssa, kuunnella musiikkia ja tanssia. Ei tarvitsisi
ajatella koulua, opettajaa, läksyjä, kokeita, isää, ja kylmää,
yksinäistä pelkoa siitä, että ei osaa eikä ole riittävän hyvä.

2

Jos matkaisit avaruuteen nyt, voisit nähdä planeetta Maan. Näkisit hiljaa liikkuvan pallon, jonka pinnasta suuri osa on merta. Voisit nähdä vuorten, metsien, jäätiköiden ja autiomaiden muodostelmat ja maata jättiläiskäärmeinä halkovat joet. Näkisit kaukaa planeetan, jonka sinisen, vihreän, valkoisen ja ruskeansävyisillä pinnoilla eläisi noin viisi miljardia aikuista ja noin kaksi miljardia lasta.

Yli miljardin kilometrin päässä Maasta voisit kuulla Saturnuksen renkaiden soivan kuin tuulessa heiluvat kellot. Jos menisit lähemmäs, saattaisit löytää kohdan, josta renkaan pinta paljastaa salaisen oven.

Jos astuisit ovesta, kuulisit tanssimusiikkia. Kuulisit kápälien, tassujen, sorkkien, kavioiden ja räpylöiden tamppaavan lattiaa musiikin tahtiin. Näkisit häntien, saporoiden ja pyrstöjen heiluvan, kun satapäinen joukko Pehmoeläinten Kansainvälisen Maailmanneuvoston agentteja keinuttaa karvaisia pylyjään.

Hymyilevä pehmovompatti, yllään kultaisista paljeteista tehty, P.K.M – kirjailulla koristeltu liivi ja päässään kukkaseppele, kiipeää lavalle. Hän on Patti, entinen pelät-

tyjen Vompatin Soturien johtaja, nykyinen Pehmoeläinten Kansainvälisen Maailmanneuvoston huvittelukomitean puheenjohtaja.

– Yks, kaks, yks kaks, kuuluuko? Patti sanoo mikrofooniin.

– Kuuluu! huutavat tanssivat pehmoeläinagentit.

– Hyvä. Seuraa näiden juhlien tärkein ohjelmanumero. Pehmoeläinten Kansainvälisen Maailmanneuvoston karvoihin katsomattoman rakkauden ja ikuisen yhtenäisyyden kunniaksi. Kaikki mukaan!

Pehmoeläinten Maailmanneuvoston tunnuslaulu täyttää salin. Käpälät, sorkat, kaviot ja siivet kohoavat ilmaan ja sadat agentit laulavat musiikin mukana:

Me ollaan P.K.M

Me ollaan agentit

Me saadaan lasten synkät päivät paistaan
joten nyt saa maistaa!

Katto avautuu, sen takana tiivistyvät sateenkaarenväriset pilvet. Vaahtokarkkien, suklaanappien, lakupalojen, valdemaveneiden, kirpeiden hedelmäkarkkien, salmiakki-aakkosten, hedelmäaakkosten, lakutoukkien, noitapillien, liitulakujen, mansikkasydänten, toffeenappien ja metri-lakujen karkkisade ropisee Pehmoeläinten Maailmanneuvoston onnellisten agenttien ylle.

3

Maan päällä kesälomat ovat ohi, koululaiset ovat oppineet uudet lukujärjestyksensä ja Pehmoeläinten Maailmanneuvoston agenteilla on kiire. Kun lapset nukkuvat, sadat miljoonat nallet, puput, sarvikuonot, pingviinit, koirat, kissat, delfiinit, käärmeet, lohikäärmeet, kengurut, hevoset, norpat, pandat, norsut, possut, sukkaeläimet, rättieläimet, isän käytetty paita -eläimet ja muut Pehmoeläinten Maailmanneuvoston agentit nousevat varovasti sängystä, avaavat äänettömästi vaatekomeron, lelukomeron tai kellarin oven ja kiitävät maan alle salaiseen komentokeskukseensa raportoimaan Maailmanneuvostolle lasten tilanteesta.

Avaruudessa, Saturnuksen renkaiden sisäpuolella, Maailmanneuvoston Päämajan agentit näpyttelevät tietokoneitaan kypäläkarvat väristen.

- Neljäbee alkanut ok.
- Kiusaamista liikuntatunnilla. Seuraamme tehostetusti. Operaatio Sorkkaeläin valmistelussa.
- Uudessa luokassa vaikea löytää kavereita. Operaatio Pystykorva käynnistetty.
- Painajaisia. Operaatio Kypäläposki toimii.

- Välitunnilla uusi kaveri.
- Sukkariita äidin kanssa sovittu.
- Mummi tuli apuun lepakkoasiassa.
- Sorkkaeläin kuusnolla kuitti.
- Pystykorva seurantaan.
- Kämpäläposki levitykseen.
- Kuitti.
- Auts! Lettu putosi pylllylle!
- Missä kermavaahto?
- Puhveli väärällä linjalla!
- Agentit! Muistakaa vastuunne!

Helsingissä puiden ensimmäiset lehdet ovat kellastuneet ja syksyn ensimmäiset sateet jättäneet suuria lätäköitä kadulle. Iltaisin talojen valaistut ikkunat hohtavat pimeyteen kuin jättiläisen silmät.

Yhden kerrostalon ikkunan takana on huone, jonka seinät on päällystetty tanssijulisteilla, skeittareiden kuvilla ja sateenkaarenvärillä lapsen maalauksilla. Ikkunan edessä on koulupöytä ja sen ääressä istuvat Julia ja Kalle vierekkäin, matematiikan kirja edessään. Kallen tukka on pörössä haromisesta, Julian t-paidassa on Albert Einsteinin kuva ja teksti *Mielikuvitus on tärkeämpää kuin tieto. Tieto on rajallista. Mielikuvitus ympäröi maailman.*

Kallen sängyllä istuu kaksi pehmoeläintä vierekkäin, toisiinsa nojaten. Kallen pehmoapina K.Apina ja Julian pehmoapina Nis J.A. kuiskuttelevat toisilleen silloin, kun ovat varmoja, että Julia ja Kalle eivät huomaa.

- Kilometrissä on tuhat metriä, Julia selittää Kallelle.
- Eli kun muutat meidän koulumatkan metreiksi, kerrot vaan yks pilkku kolme tuhannella.
 - Tajuan sen kun sinä selität, Kalle sanoo. – Mutta kun se lukee koepaperissa, kaikki menee mustaksi.
 - Minusta tuntui samalta viime vuonna, Julia sanoo hiljaa. – Kun tulin kouluun ja yritin jutella muiden kanssa, kaikki meni mustaksi.
- Kalle punastuu.
- Olin hirveä. Anteeksi.
- No ei se haittaa... Julia aloittaa, mutta puraisee huultaan. – Niin olit, ja se tuntui kamalalta. Mutta nyt olet kiva. Se tuntuu kivalta.

Juliakin punastuu vähän. K.Apina puristaa Nisin käpälää.

Ovi aukeaa. Kallen isä seisoo oviaukossa pitkänä ja ankaran näköisenä.

– Julia, nyt olisi aika lähteä kotiin.

– Meillä on vielä vähän kesken, Kalle sanoo.

Isä puhuu suoraan Julialle.

– Hienoa, että jaksat auttaa. Ilman sinua tuo riikinkukko ei varmaan pääsisi luokaltaan.

Juliasta tuntuu kuin joku puristaisi hänen vatsaansa lujaa. Hän ei ole koskaan kuullut aikuisen puhuvan noin ilkeästi omasta lapsestaan.

– Tämä on kivaa, Julia sanoo. – Kalle opettaa minua skeittaamaan ja tanssimaan. Se on tosi hyvä niissä.

Kallen isä tuhahtaa. Kalle kumittaa keskittyneesti jotain vihkostaan eikä nosta katsettaan. Nis pyöräyttää korviaan niin, että vain K.Apina huomaa sen.

Julia pakkaa Nisin reppuunsa ja koskettaa Kallen olkapäätä.

– Nähdään huomenna, hän sanoo. – Me voidaan vielä ruokavälkällä käydä noita juttuja läpi.

– Joo, Kalle sanoo hiljaa. – Kiitti.

Tuoksuu sateelta ja syksyltä. Julia skeittaa kohti kotia lätäkköjä väistellen, hämmentyneenä. Miksi Kallen isä on Kallelle niin ilkeä? Miksei hän itse uskaltanut puolustaa Kallea kunnolla?

Kun katu on autio, reppu alkaa heilua Julian selässä. Reppu pomppii, sätkii ja potkii. Vetoketju aukeaa, ja Julia tuntee niskaansa vasten kaksi pehmeää korvaa.

– Pyhä pannukakku, millainen rautakanki Kallella on isänä, Nis puhisee. – Sillä miehellä kun pääsisi leikkimään pehmoeläinpalloa...

– Kallella on tosi paha mieli, Julia sanoo. – Osaako K.Apina auttaa sitä?

– K.Apina on yksi parhaista, Nis sanoo. – Hän keksii ratkaisut!

4

Avaruudessa, mustan aukon syvyyksissä, on salainen avaruusasema. Sen sisäänkäynniltä nousevien portaiden päässä kohoaa kahdeksan pylvästä. Pylväiden toisella puolella, korkeiden muurien suojassa avautuu valtava puutarha. Syvemmällä puutarha muuttuu metsäksi, joka näyttää siltä, miltä maapallo näytti 200 miljoonaa vuotta sitten, dinosaurusten aikaan. Avaruusaseman keinotekoisessa ilmakehässä kasvavat korkeat puut ja niiden oksia heiluttavat lämpimät tuulet. Puiden lomassa kulkevat dinosaurukset, jotka hallitsevat Pehmoeläinten Maailmanneuvoston perustuslakia. Avaruusaseman olemassaolosta tietävät vain harvat ja valitut Pehmoeläinten Maailmanneuvoston jäsenet.

Nyt puiden latvojen korkeudella, tiukkailmeisen brachiosauruksen B.S. Rusin kasvojen vieressä, leijuu lumpeenlehti. Lumpeenlehdellä istuu silkkiasuun pukeutunut pehmopanda Pandora, Pehmoeläinten Maailmanneuvoston johtaja. Pandoran lempeillä kasvoilla väreilee huoli. Hän tapaa Maailmanneuvoston perustuslakia vartioivia dinosauruksia vain äärimmäisen vaikeissa tilanteissa. Nyt

Maailmanneuvosto on solminut hauraan rauhan sitä vastustavan, pahamaineisen Lelutehtailijan varustamien Vompatin Soturien kanssa. Mutta rauhan säilyminen riippuu siitä, onnistuuko Pandora neuvotteluissa dinosaurusten kanssa.

Korkealla tuolilla B.S. Rusin vieressä dinosaurusten kirjuri, compsoognathus Compo, kirjoittaa keskustelua kiivaasti muistiin.

– Päätös ei ole minun, B.S. Rus sanoo. – Valiokuntamme kuulemat asiantuntijat olivat yksimielisiä siitä, että perustuslain muuttaminen johtaisi Maailmanneuvoston kannalta arvaamattomiin seurauksiin.

– Ne pölyttyneet, liitukautiset asiantuntijat, Pandora puuskahtaa. – Kun ne kerran miljoonassa vuodessa pääsevät ääneen, ne asettavat koko Maailmanneuvoston vaaraan!

– Arvokkuutta, pyydän, B.S. sanoo.

– Minä lupasin Patille, että perustuslakia muutetaan, Pandora kuiskaa, ja näyttää siltä kuin hänen tumman pehmo-pandan silmän-

sä pinnalla kiiltäisi kyynel. – Se oli hänen vaatimuksensa Vompatin Soturien johtajan palaamiselle Maailmanneuvoston riveihin. Syrjimättömyyden, yhdenvertaisuuden ja jakamattoman pehmoeläinarvon nimissä vaadin Pehmoeläinten Maailmanneuvoston perustuslain ensimmäistä pykälää muutettavaksi siten, että lapsen hylkäämä pehmoeläin ei tästä eteenpäin menetä agenttivoimaansa.

– Sinä ylitit näin luvattessasi valtuutesi, B.S. sanoo.

– Olen todella pahoillani, että ajattelin vastuullamme olevien lasten tulevaisuutta enemmän kuin dinosaurusten kehittelemiä sääntöjä, Pandora puuskahtaa.

– Säännöt suojelevat meitä kaikkia, B.S. sanoo. – Ajattele mitä tapahtuisi, jos meidän olemassaolomme paljastuisi, ja kaiken maailman tutkijat, toimittajat ja elokuvantekijät ryntäisivät tänne.

– Minä en puhu Maailmanneuvoston paljastamisesta, vaan perustuslain YHDEN pykälän muuttamisesta! Haluan vain, että agenttini saavat pitää voimansa riippumatta lasten tunteista!

– Lasten ja pehmoeläinten suhde on ainutlaatuinen, B.S. sanoo. – Koko teidän olemassaolonne perustuu lasten rakkauteen. Jos muutamme perustuslakia rakkauspykälän osalta, mitä jää jäljelle?

– Jakamaton pehmoeläinarvo, Pandora huutaa.

– Lakimuutoksella ei ole mitään tekemistä sen kanssa.

– Onpas! Agenttien on voitava luottaa siihen, että he ovat arvokkaita sellaisina kuin ovat! Miten agentit voivat

HUIMA AVARUUSSEIKKAILU JATKUU!

Kalle ja Julia matkaavat avaruussängyllä mustan aukon dinosaurusten luo: onnistuvatko he pelastamaan pehmoagenttien ja lasten yhteisen tulevaisuuden? Toinen osa jännittävää lastenromaanisarjaa, jossa pehmoeläimillä on supervoimat.

Kallen isä on pettynyt, kun hänen poikansa on kiinnostuneempi hiustyyleistä, musiikista, skeittaamisesta ja muodista kuin matematiikasta. Kun Kalle skeittaa pimeässä illassa, häntä tarkkailevat kiiltävät silmät. Vompatin Soturien johtaja Patti seuraa hänen liikkeitään. Patti saa Kallen liittymään Vompatin Soturien riveihin, ja Kalle alkaa tehdä videoita, joissa breikkaa ja skeittaa. Vompatin Soturit yrittävät saada Kallea kuvaamaan Youtube-videon, jossa tämä paljastaa Pehmoeläinten Maailmanneuvoston olemassaolon.

Mutta Julialla on parempi idea: hän ja Kalle matkaisivat mustan aukon dinosaurusten luo pelastamaan Maailmanneuvoston!

**"KUN NIMITÄIN YHDISTETÄÄN PEHMOLELUT JA
AGENTTISEIKKAILU, SYNTYY VASTUSTAMATON
YHDISTELMÄ!"** Olga Temonen

L84.2
ISBN 978-952-04-3193-8
www.tammi.fi
Kannen kuvat: Nadja Sarall

